

JEUGD MET EEN OPDRACHT

YOUTH WITH A MISSION

OTTERLOSEWEG 18A

6718 ZM · EDE · NEDERLAND

TEL. 0318-655187 · FAX. 0318-612568

INFO@YWAM-EDE.NL · WWW.YWAM-EDE.NL

POSTBANK 1208430 · ABN AMRO 409413674

KvK ZWOLLE 41038284

Het grensdoorbrekende werk van de Heilige Geest

We gaan deze morgen kijken naar het Pinksterfeest. God die de mens bezoekt en God die woning maakt in de mens. Vanmorgen zou ik iets willen zeggen over het grensdoorbrekende werk van de Heilige Geest. Of het grensverleggende werk van de Heilige Geest. Wij als mensen zijn geneigd om allerlei beperkingen op te leggen aan onszelf en aan mensen in onze omgeving. We zijn geneigd om beperkingen op te leggen aan God, aan het werk van God, maar als God de Heilige Geest onder ons komt, dan breekt hij door allerlei muurtjes en beperkingen heen.

We gaan vanmorgen even kijken naar drie belangrijke uitstortingen van de Heilige Geest in het boek Handelingen. We zouden dat "de drie Pinksterfeesten" kunnen noemen in Handelingen voor verschillende groepen mensen.

Het eerste is heel bekend bij ons allemaal: Handelingen 2, het Pinksterfeest voor de Joden. We gaan daarnaar kijken en zien hoe de Heilige Geest op dat Pinksterfeest allerlei begrenzings doorbreekt.

In de tweede plaats kijken we naar het Pinksterfeest voor de Samaritanen in Handelingen 8. De Samaritanen waren zo'n beetje half Joods - half heidens, een gemengde groep. Ze hadden iets van de Joodse godsdienst overgenomen, maar ze hadden ook veel van hun eigen heidense godsdienst wat ze meegenomen hadden uit de landen waar ze vandaan kwamen, uit Syrië. Dus daar vindt de uitstorting van de Heilige Geest plaats op de Samaritanen en ook daar zien we het grensdoorbrekende werk van de Heilige Geest.

En in de derde plaats Handelingen 10: de uitstorting van de Heilige Geest op de pure heidenen, in die tijd de Romeinen. De Romeinen die ook onder de joden woonden, de bezetters waren, en pure afgodendienaars waren, die de keizer aanbaden, die allerlei goden hadden waar ze beelden voor gemaakt hadden die ze aanbaden, en hoe we hier in Handelingen 10 de uitstorting van de Heilige Geest zien op deze heidenen, op soldaten. Ook daar zien we het grensdoorbrekende werk van de Heilige Geest.

Een kenmerk van het werk van God is altijd dat Hij begrenzing doorbreekt, gebondenheden wegneemt en ons vrijheid geeft. Dat is dus het werk van de Heilige Geest. Waar de Geest des Heren is, is vrijheid. Of het werk van de Here Jezus, wie de Zoon heeft vrijgemaakt, is werkelijk vrij.

We kijken even naar het begin van de bediening van de Here Jezus, want daar kondigt Hij aan vrijheid voor mensen die gebonden zijn. Het kenmerk van het werk van de Here Jezus is ook grensdoorbrekend, en dat was nogal schokkend voor de Joden. De Joden hadden hun godsdienst, ze hadden hun bepaalde regels en wetten die door de eeuwen heen overgeleverd waren; ze hadden hun zienswijze over wie God was; ze hadden hun zienswijze over wie het Joodse volk was en ze hadden alles keurig op een rijtje staan, en hoe het allemaal in elkaar zat, het Joodse volk als het uitverkoren volk, de tempels als de plaats waar God aanbeden moest worden, de manier waarop het moest gebeuren. Nu kwam Jezus, de Zoon van God, die hier in de synagoge, in Lucas hoofdstuk 4, daar kijken we om te beginnen even naar, waar Hij aankondigt waarvoor Hij gekomen is. Het eerste deel van zijn toespraak wordt met enthousiasme begroet, Lucas 4 vanaf vers 18, waar Jezus zegt: "de Geest des Heren is op Mij", en daarna gaat Hij aankondigen wat die Geest des Heren gaat doen. Het

eerste deel van Zijn toespraak wordt met instemming begroet, in vers 22 staat: allen betuigden hun instemming met Hem en zij verwonderden zich over de woorden van genade die van Zijn lippen kwamen, en zij zeiden: "is dit niet de zoon van Jozef?"

Dus het eerste deel van Zijn toespraak, waar Jezus spreekt over het bevrijden van de gebondenen, gevangenen loslating, blinden het gezicht krijgen, dit was het profetische woord van de Messias, en ze ontvingen dit woord met enthousiasme. Vervolgens gaat Jezus verder naar het tweede deel van zijn toespraak en dan begint Hij dit te zeggen: "gij zult ongetwijfeld deze spreuk tot Mij zeggen: "Geneesheer, genees uzelf. Doe alle dingen waarvan wij gehoord hebben dat zij te Kapernaüm geschied zijn, ook hier, in uw vaderstad.

Dan in de verzen 24 t/m 27 vertelt Jezus twee verhalen uit het Oude Testament, hele bekende verhalen voor ons allemaal, over iets wat God deed in het Oude Testament met een buitenlandse generaal die melaats was, Naäman, die genezen werd, dat is één verhaal. Het tweede verhaal over een buitenlandse weduwe die woonde in Sidon, die door God in het leven gehouden werd door er een profeet naartoe te sturen, voor 3 jaar en 6 maanden, en tot deze profeet werd Elia gezonden.

En dan lezen we deze reactie op dit verhaal in vers 28: en allen in de synagoge werden met toorn vervuld. Snapt u dat? Ik heb het nooit gesnapt. Ik denk dat ik het nu iets beter begrijp. Tegen het eerste deel van de preek van Jezus zeggen alle mensen: "Halleluja", want dat had allemaal te maken met wat God voor hun kon doen: genezing van de blinden, de Messias die voor hun gekomen was, bevrijding, loslating van de gevangenen:" ja Heer, doe het onder ons".

Toen nam Jezus hun mee door middel van twee heel bijbelse verhalen naar het Oude Testament, om hun te laten zien dat God verder kijkt dan alleen maar het Joodse volk, en Jezus probeert hen mee te nemen, over grenzen heen, om ze te laten zien dat het verlossingsplan van God voor meer mensen is dan alleen voor de Joden. Het verlossingsplan van God is groter dan zij in gedachten hadden, het heil voor de Joden, ja graag Heer, zegen mij, ja Heer, graag. En God laat ze nu zien, Jezus laat ze nu zien, dat het heil ook is voor de mensen die zij het meest verafschuwden. Welke? De heidenen. Honden waren het, volgens het Nieuwe Testament ook. Die vrouw, die Kanaänitische, die zei: "is er dan niks voor de honden" De honden, zoals zij ernaar keek, daar is het heil ook voor. Het heil is ook voor mensen die ze verafschuwden, die ze zien als hun vijanden, als hun onderdrukkers, in Syrië nota bene, die gereinigd werd. Waar ze ook op neerkeken waren vrouwen. God zegt: "Die vrouw daar, die weduwe in Sidon, die was zo belangrijk in Mijn ogen dat ik iemand uit zijn bediening geroepen heb, een profeet, en die heb ik naar die weduwe toegestuurd". En Elisa besteedde meer dan een jaar, de helft van 3 ½ jaar, die besteedde meer dan een jaar om door deze weduwe in leven gehouden te worden, maar door zijn aanwezigheid, ook deze weduwe in leven te houden.

Dus wat zegt God hier? Hij zegt: "Vrouwen zijn belangrijk, weduwen zijn belangrijk, ook buitenlandse vrouwen en buitenlandse weduwen zijn belangrijk, zelfs als ze wonen in het lang van afgodendienaars, want daar kwam de baaldienst vandaan, uit Sidon, dus eigenlijk het laagste aan de ladder, waar mensen op neerkeken, God zegt: "Die stel ik hoog. Ook de melaatsen en de buitenlanders, vijanden van je, die sluit ik in Mijn heilsplan".

Dus wat Jezus probeerde te doen was ze mee te nemen en hun denken te verruimen.

Ho werd daarop gereageerd? Vers 28: en allen in de synagoge werden met toorn vervuld toen ze dit hoorden. En ze stonden op en wierpen Hem de stad uit en voerden Hem tot aan de rand van de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem van de steilte te storten.

Er zijn dingen in het goede nieuws, het evangelie, die God aan ons verkondigt waarvan we zeggen: "Fijn Heer, graag meer, meer, zolang het vooral te maken heeft met de zegen die voor mij is". En dat mag, daar is niks verkeerd mee. Maar God wil ons ook meenemen en grenzen doorbreken in ons denken voor anderen, voor meer mensen in de wereld, voor dingen die Hij eventueel zou willen doen in mensen waar wij moeite mee hebben, die wij niet zien zitten, en daarin wil Hij ons meenemen om grenzen te doorbreken.

Dat kenmerkte het werk van Jezus, grensverleggend. Dat wordt Hem niet in dank afgenomen. Oké, één deel van de boodschap, prima. Maar een ander deel van de boodschap doet dit hele publiek omslaan als een blad aan een boom. Onbegrijpelijk. En dit heeft te maken met dat God onze gedachten wil veranderen en wil verruimen en dat Hij ons wil laten kijken met andere ogen naar mensen waar we tot dusverre een bepaald oordeel over gehad hebben, en waarvan God zegt: "Ik wil je daarin veranderen".

Dan in Handelingen 1:8 geeft Jezus de opdracht aan de discipelen, de bekende woorden: "Gij zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult Mijn getuige zijn te Jeruzalem, in geheel Judea en Samaria tot het uiterste der aarde".

De Joden keken vooral naar ons volk, de uitverkorenen, want we zijn altijd uitverkoren om een zegen te zijn voor anderen. Jeruzalem, zegt Jezus, maar dan grensdoorbrekend naar Judea en Samaria, en grensdoorbrekend tot aan het uiterste der aarde. Alzo lief heeft God de wereld gehad.

Wij moeten verruimd worden in ons binnenste, God wil grenzen in ons doorbreken. Waar wij grenzen hebben gemaakt, daar wil God die grenzen doorbreken, dat is het feest van Pinksteren, en de boodschap van Pinksteren dat God tijdens de uitstorting van de Heilige Geest grenzen doorbreekt. Handelingen 2: de uitstorting op de Joden. De Pinksterdag brak aan en allen waren tezamen bijeen en eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis waar ze gezeten waren. En er vertoonden zich tongen als van vuur die zich verdeelden en het zette zich op een ieder van hen en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en zij begonnen met andere tongen te spreken zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.

We zouden het hele verhaal kunnen lezen maar we gaan meer algemeen kijken naar de uitstortingen van de Heilige Geest in drie situaties, waarin we letten op het grensdoorbrekende werk van de Heilige Geest.

In deze bijzondere uitstorting in Handelingen 2 zien we dat op allerlei gebieden God grenzen doorbreekt. Ik wil er een paar noemen.

In Handelingen 2:1 staat: 'toen de pinksterdag aanbrak waren allen samen bijeen', en als je leest waar ze bijeen waren, dan zien we dat ze in een bovenkamer bij elkaar waren. Ze waren bij elkaar gekomen in een bovenkamer en in die bovenkamer, er staat verder niet wat voor huis of wat voor kamer het geweest is, maar het moet een redelijk grote kamer geweest zijn als je met 120 mensen bij elkaar wilt zijn, maar het was een huis, een gewone kamer. Het was niet in de tempel, en wat God hier doorbreekt, zijn de beperkingen die wij Hem hebben opgelegd van de heilige plaatsen. Voor de Joden was de heilige plaats de tempel. In het Oude Testament zien we dat er uitstortingen waren van de Heilige Geest in de tempel of op de tabernakel, een speciale heilige plaats, gebouwd voor God, waar de tegenwoordigheid van God naar beneden komt. Als er niets bijzonders gebeurde van God, dan moest je bij die tempel wezen. Daar buiten gebeurde dat normaal gesproken niet.

God geeft hier iets aan. Hier, in een bovenkamer, wordt de Heilige Geest uitgestort, en van daaruit worden op allerlei plaatsen de Heilige Geest uitgestort.

In Handelingen 10 wordt de Heilige Geest uitgestort in een huis van heidenen.
De Heilige Geest wordt uitgestort in Samaria.
De Heilige Geest wordt uitgestort in een huis in Damascus.

De Heilige Geest is bevrijd van alleen maar heilige plaatsen. Waar moesten de Joden naar toe 3 keer per jaar? Naar Jeruzalem, naar de tempel. De Heilige Geest had zich voor een periode verbonden aan zo'n heilige plaats: de tempel. Maar voor de Joden was het idee: God heeft zich verbonden aan de tempel voor de rest van de eeuwen. Maar de Heilige Geest laat hier zien dat Hij die grenzen doorbreekt en dat de Heilige Geest uitgestort kan worden op allerlei plaatsen. Daarom verheug ik me dat we kinderen van God bij elkaar zien komen in huiskamers, in aula's van scholen, in achterkamers van cafés, in hotels, het maakt niet uit waar. De Heilige Geest verbindt zich aan plaatsen waar mensen bij elkaar komen die een hongerig hart hebben naar Hem.

Bijna elke religie heeft zijn heilige plaats. De moslims die moeten één keer in hun leven naar Mekka. Daar moet je geweest zijn, dat is deel van je heil. Als het niet zo is, dan mis je iets, dus ze doen er alles voor om te sparen om uiteindelijk daar naartoe te reizen.

De Hindoes hebben talloze heilige plaatsen, vooral Varanasi aan de Ganges waar duizenden, tienduizenden naar toe gaan, het liefst om daar te sterven, veel oude mensen en weduwen gaan naar de rivier de Ganges om zich onder te dompelen in het water, om het water te drinken, ook al wordt een eindje verderop de as van doden op het water uitgestrooid, ook al drijven er lijken in die rivier, het water is het heilige water van de rivier de Ganges, een speciale plaats. Maar zo hebben de Hindoes talloze plaatsen, speciale plaatsen die heilig zijn.

De boeddhisten hebben hun plaatsen en zelfs wij als christenen hebben weer die plaatsen gemaakt die we heilig gemaakt hebben. We moeten naar Rome, of we moeten naar Lourdes, of we moeten naar.... nou ja, we kunnen als protestanten waarschijnlijk ook een paar plaatsen invullen, of mooie kathedralen, een prachtige kerk, waarvan we zeggen: "Oh, hier moet God zijn". Maar God is bevrijd uit die zogenaamde heilige plaatsen op de dag van Pinksteren, want de Heilige Geest werd uitgestort in een bovenzaal. Bent u daar blij om? Ik vind dat fantastisch. Ik vind het heerlijk om in India in een kleine hut te komen waar een 40-50 mensen samengeperst zijn in een klein kamertje, alles heel simpel, de enige decoratie aan de wand is een kalender, en dan nog een afbeelding van Jezus, daar houdt het dan ook mee op, en de Heilige Geest komt daar met Zijn tegenwoordigheid. Want de Heilige Geest kijkt naar de harten van mensen, en dat is de tempel, want dat zegt Paulus tegen een groep mensen: "Jullie zijn de tempel van de Heilige Geest". En individueel, jij, u, bent de tempel van de Heilige Geest. Doorbreken van de begrenzings van heilige plaatsen, andere begrenzings.

Handelingen 2:4: En ze werden *allen* vervuld met de Heilige Geest. Hier op de pinksterdag waren 120 mensen bij elkaar met enige vrouwen, staat er, en Maria. Er waren vrouwen bij op de pinksterdag, er waren niet alleen de 12, of één was er afgevallen, de 11, en er was er weer één bijgekomen, dus toch weer 12. Dus het was niet zo dat er staat: en de twaalfen waren bijeen en de Heilige Geest vulde de 12. Hier waren 120 mensen bijeen en er stond niet: en de Heilige Geest viel en de mannen werden vervuld met de Heilige Geest, mannen boven de 30 jaar dan wel. Dat was de grens in het Oude Testament. Er staat: en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest. De Heilige Geest vulde mannen, vrouwen, iedereen.

Wat voor grens wordt hier doorbroken? De begrenzing van elite, van een speciale religieuze elitegroep. Die heb je ook weer in alle godsdiensten. Bij de boeddhisten heb je de monniken, een speciale klasse, de heiligen, mannen meestal. Bij de Hindoes heb je de priesters, de speciale elite. Bij de moslims heb je de mullah's en bij de christenen heb je de Vul maar zelf in, de priesters, de dominees of misschien wel de voorgangers.

Maar God kijkt er heel anders tegen aan. God doorbreekt op de pinksterdag de begrenzings die wij gemaakt hebben voor speciale elitegroepen. En de Heilige Geest viel op allen. Niemand uitgezonderd. Het grensdoorbrekende werk van de Heilige Geest.

Nog een grens, Handelingen 2:17: en het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees en uw zonen en uw dochters zullen profeteren en uw jongelingen zullen gezichten zien en uw ouden zullen dromen dromen.

Door de eeuwen heen, nog even terugkomend op mijn vorige punt, is er een scherpe begrenzing geweest tussen mannen als elitegroep, en de vrouwen als minder. Tot vandaag aan de dag heb je dat nog steeds bij godsdienst. Bij Hindoes wordt gezegd: "Vrouwen moeten eerst gereïncarneerd worden zodat ze terugkomen als man, en dan pas kunnen ze redding ontvangen. Tot die tijd is er geen hoop voor ze".

De Heilige Geest brengt vrouwen op het niveau waarop God ze ziet, gelijk in Christus aan mannen. Ook lopen wij het gevaar weer om vrouwen een mindere plaats te geven dan mannen, en God zet de zaak zo nu en dan eens even goed op z'n kop. In Korea is dat altijd heel sterk het geval, vooral tot 30-40 jaar geleden, mannen elitair en vrouwen een mindere plaats. En de grootste kerk vandaag de dag vind je in Seoel in Korea, en die kerk wordt voor het grootste gedeelte eigenlijk gerund door vrouwen, omdat de voorganger Jong-ki-Tjoh jaren geleden een zenuwinstorting kreeg, en toen zei God tegen

hem: "Ik wil dat je de vrouwen vrijstelt voor de bediening in de gemeente". Nou, dat was shockerend, want dat deed je niet in die tijd, vooral niet in Korea. Hij had er een zenuwinstorting voor nodig om daarvan overtuigd te worden. Hij is toen vrouwen gaan trainen om huisgemeentes te leiden. En vandaag de dag bestaat 70 tot 80% van de celleiders uit vrouwen, want de mannen waren te druk met carrière maken en de vrouwen hadden tijd, die zeiden: "Wij zijn inzetbaar, heb je wat voor ons?" En hij was min of meer gedwongen om de vrouwen vrij te zetten en, dat is Gods humor, dat hij zegt: "Weet je hoe de grootste kerk ter wereld gerund wordt?" Het geheim daarbij is eigenlijk te leren denken op de manier zoals God denkt.

Wat God ook doorbreekt is de beperking die we hebben opgelegd en de begrenzingsen die er zijn in leeftijd. Hier wordt gesproken over jonge mannen en oude mannen in 2:17. Uw zonen en uw dochters zullen profeteren en uw jongelingen zullen gezichten zien en uw ouden zullen dromen dromen. Jongelingen en ouden, de twee uitersten. God wil zowel het ene uiterste als het andere uiterste gebruiken. De ouden hebben niet afgedaan voor Hem. Hij zegt niet: "Dat wordt niks meer, die schuiven we aan de kant", zoals in de maatschappij gebeurt, maar Hij zegt ook niet: "Die jongelingen die zijn nog veel te jong, die sluiten we ook buiten. Alleen degenen die in de middengroep zitten, die zijn bruikbaar".

Hij neemt de twee uitersten, de jongsten en de oudsten, en ze zijn alle twee bruikbaar.

Ook weer in godsdienst, en afhankelijk van in welke cultuur we opgegroeid zijn, wordt veel waarde gehecht aan oude mensen (Afrika, Azië) en in andere culturen wordt veel waarde gehecht aan jong zijn, de westerse cultuur. De ouden hebben afgedaan, de jongelui, daar richten we ons helemaal op. In Azië en Afrika kom je nog niet kijken als je een jaar of 18 of 20 bent. Je moet eerst getrouwd zijn en je moet eerst een paar kinderen hebben en wat grijze haren, en dan langzamerhand ga je ook wat meetellen. Grijs haar daar is waardevol.

Ik herinner me het verhaal van iemand die op zekere dag naar een vriend van hem toekwam en zei: "Hé joh, moet je kijken", en hij wees naar zijn haar. Ik zei "Wat is er dan?" Hij zei: "Ik heb een grijze haar!" De eerste grijze haar was doorgebroken. Dat betekent dat hij steeg in de waarde, in de inschatting die ze voor hem hadden, voor de waarde die er is aan ouderdom. Ouderdom wordt met respect behandeld in de Aziatische cultuur, daar wordt naar geluisterd, daar wordt tegenop gekeken vanwege de wijsheid die ze hebben.

Bij ons worden de ouden een beetje aan de kant geschoven: die ouwe heeft niks waardevols meer te vertellen. Bij ons wordt jeugd en jonge mensen vooral in het middelpunt gesteld en in Azië hebben die nog weinig te vertellen.

God brengt het in balans, en hier zegt Hij: "Jongelingen en ouden worden alle twee gebruikt in Gods plan". Jongelingen die gezichten zullen zien en ouden die dromen zullen dromen. De generatiekloof wordt overbrugd door de Heilige Geest. Ben je daar niet blij mee? Ik zie het letterlijk: kinderen die door God gebruikt worden, kinderen van 4 à 5 jaar oud die door de Heilige Geest worden aangeraakt en die visioenen zien, precies passend bij hun leeftijd. God geeft ze geen hele moeilijke verhalen, maar een klein kindje in Bangladesh, 5 jaar oud, die heel verlegen aan haar moeder vertelde wat er gebeurde toen de Heilige Geest haar aanraakte: "Mama, ik kon vliegen met de engelen". Mooi hè? Of een kind wat bloemen gaat plukken in een tuin, samen met de Here Jezus, en daar enorm van geniet.

Maar ook God die ouden gebruikt, oude mensen die visioenen zien of die in genezing gebruikt worden. God doorbreekt de begrenzingsen en hij brengt ons bij elkaar en we hebben elkaar nodig, we kijken niet op elkaar neer, we respecteren de gaven die God gegeven heeft aan de jonge generatie, en we respecteren de gaven die God gegeven heeft aan de oude generatie. Het doorbreken van de begrenzingsen van leeftijd.

Een andere begrenzing in Handelingen 2:8: En hoe horen wij hen dan, een ieder in onze eigen taal waarin wij geboren zijn, Parten, Meden. Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kapadocië, Pontus en Asia, Frygië en Pamfylië enz. Allemaal verschillende talen, allemaal begrenzingsen, vanaf Babel al, en God stort hier de Heilige Geest uit en er wordt een begrenzing doorbroken van taal. En wat zeggen deze mensen? Ze zeggen: "We horen hen eenieder spreken in onze eigen taal", de begrenzing van taal was doorbroken.

Ook in religie gebruiken we speciale heilige taal. De Koran kan eigenlijk, als je een echte islamiet hoort, die kan je vertellen dat de Koran eigenlijk gelezen moet worden in het Arabisch. Elke vertaling daarvan is tweederangs. En zo zie je dan ook dat kinderen in Indonesië of in Pakistan, waar ze heel andere talen spreken dan Arabisch, als ze naar de speciale scholen gaan om de Koran te leren, leren ze de Koran uit het hoofd in het Arabisch.

En dan heb je Indonesische of Pakistaanse of Indiase kinderen die naar die speciale scholen geweest zijn, die kennen de Koran hele stukken uit hun hoofd in de speciale geheiligde taal, het Arabisch.

In het hindoeïsme heb je ook een speciale geheiligde taal, het sanscriet, daarin moet je de hindoe geschriften leren en niet vertaald liefst, maar in de originele taal.

Wij vanuit christelijk oogpunt, hechten veel waarde aan de grondtekst, daar is niks verkeerd mee, maar zijn we niet blij met de vertaling van de Bijbel in onze eigen taal, en de Bijbel die vertaald wordt in allerlei talen die past bij de taal van het hart, dat mensen begrijpen. Dat is vanaf het begin God bedoeling geweest. Een tijdje zijn wij ook in het Christendom in datzelfde spoor verder gegaan. Hoelang is niet de taal van de Katholieke mis in het Latijn geweest? Mensen gingen naar de mis, ze snapt er niks van, het werd allemaal in het Latijn gedaan. Daar is verandering in gekomen, gelukkig. Maar de kans bestaat dat we speciale waarde hechten aan het gebruik van een speciale taal die meer geheiligd is dan een andere taal.

Nu kunnen we eens nadenken over onze eigen taalgebruik, tale Kanaäns wordt dat wel genoemd, over wat voor begrippen die wij heel goed kennen, maar waar een buitenstaander geen idee van heeft. Maar we moeten kijken, kunnen we dat ook op een andere manier verwoorden? Dat kun je zelf invullen. Je hoort soms dingen, je zou er eens een lijst van moeten maken, wat voor taalgebruik we soms hebben, sowieso al in gebed. Zodra mensen nog gewoon met je aan het praten zijn, is alles nog heel gewoon, en plotseling als er een gebed gebeden moet worden, dan wordt er een speciale toon aangeslagen en op een bepaalde manier gepraat, een bepaalde geheiligde manier. We kunnen gewoon omgaan met God en praten met Hem, met respect, maar als tot een vriend, als tot een vader. Jezus deed dat en het was shockerend voor de Joden. "Godslastering" zeiden ze. "Hij noemt God Zijn eigen Vader, Hij noemt God Zijn eigen Abba, papa". Gods lasterend was dat. Je moest God aanspreken op een manier zoals zij gewend waren. En dat betekent dat je nooit de naam van God gebruikt. Dat is ons eigen taalgebruik, de Heilige Geest wordt uitgestort en ze horen de boodschap van God in hun eigen taal. Die begrenzing van taal werd doorbroken.

In Handelingen 2:45 wordt gezegd: "En allen die tot het geloof gekomen waren en bijeen waren, hadden alles gemeenschappelijk, en telkens waren er die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen die er behoefte aan hadden". De begrenzingen van het persoonlijke bezit werden doorbroken. Dat is revolutionair. Als dat gebeurt na een uitstorting van de Heilige Geest, dan weet je echt dat het opwekking is. Als datgene wat we ons eigendom noemen, onze portemonnee, onze bankrekening, onze auto's, al onze bezittingen, als we die gaan delen met elkaar. Hier werden de begrenzingen van: dit is van mij, en dit is van mij, die werden doorbroken, en ze deelden hun bezittingen met allen.

Wat gebeurt er hier op de eerste Pinksterdag? God komt onder hen wonen en doorbreekt allerlei begrenzingen die mensen hadden gemaakt, waarvan ze dachten dat die hoorden bij het beleven van godsdienst. Dat was revolutionair, dat was schokkend voor veel mensen, en niet iedereen vond het leuk wat daar gebeurde, begrenzingen werden doorbroken.

Dan kijken we naar een volgende uitstorting in Handelingen 8. Dit is de opdracht die Jezus gegeven had: "Je zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest op je komt en je zult Mijn getuige zijn, in Jeruzalem, 1, Judea en Samaria, 2, tot aan het uiterste der aarde".

Dat had God in gedachten met verder alle kenmerken van dit grensdoorbrekende werk van de Heilige Geest, tot aan het uiterste der aarde. Waar de Geest des Heren is, daar is vrijheid. Wie de Zoon heeft vrijgemaakt, die is werkelijk vrij. Vandaar dat Joden bevrijd moesten worden op de manier waarop zij dachten over zichzelf en over anderen.

Tot Handelingen 8, een expert zou je moeten vertellen hoeveel tijd er nu voorbij gegaan is, hoewel de ene expert het nog niet altijd eens hoeft te zijn met de andere expert, het kan wezen dat er twee jaar voorbij is, het kan wezen dat er tien jaar voorbij is, ik weet het niet.

Terwijl we hier in Handelingen 8 zijn aangekomen, is er een fantastische opwekking gaande in Jeruzalem.. Heel Jeruzalem hoorde over datgene dat daar gebeurde door de Heilige Geest, wonderen en tekenen. De manier waarop deze christenen met elkaar omgingen, de manier waarop ze elkaar respecteerden en lief hadden, in de huizen bij elkaar kwamen om het Woord van God te horen, om hun maaltijden gemeenschappelijk te hebben. Iedereen was ervan op de hoogte in Jeruzalem. Jezus had gezegd: "Je zult Mijn getuige zijn in Jeruzalem". En dat waren ze. En in Judea en in Samaria, maar daar waren ze nog niet aan toe, er lag een grens naar de Samaritanen. De Samaritanen kwamen helemaal niet in aanmerking om ook maar iets goeds over hem te denken, om ook maar iets goeds voor ze te doen. In Gods hart was: naar de Samaritanen toe om daar het Evangelie te verkondigen. Dat gebeurde niet vrijwillig en daarom gebeurde het op de volgende manier: vers 1: en Saulus stemde in met zijn terechtstelling en er ontstond te dien dage een zware vervolging tegen de gemeente van Jeruzalem, en allen werden verstrooid over de streken van Judea en Samaria.

Wat had Jezus gezegd? "Je zult Mijn getuige zijn, Jeruzalem, Judea en Samaria, en dan tot het uiterste der aarde". De grens voor hen was te hoog om naar Judea en Samaria te gaan, vrijwillig, en daarom stond God toe dat er een vervolging kwam, een zware vervolging zodat ze verstrooid werden over dat hele gebied. En wat deden ze daar? Vers 4: Zij dan die verstrooid werden trokken het land door, het evangelie verkondigende. En Philippus daalde af naar de stad Samaria en predikte hun de Christus. Ik denk dat ze in de hemel hiernaar gekeken hebben en dat ze dat zagen gebeuren en dat ze zeiden: "Hè hè, ze hebben het in de gaten". Philippus ging naar Samaria en anderen waren naar Judea, ze waren het evangelie aan het verkondigen.

Dit was in het hart van God, ruimte naar anderen toe, naar de Samaritanen toe, en hij predikte hun de Christus, en toen de schare Philippus hoorde en de tekenen zag die hij deed, hielden zij zich eenparig aan hetgeen hij hen gezegd had. Verlamden en kreupelen werden genezen. In vers 17 lezen we dit, het is het Pinksterfeest van de Samaritanen: toen legden zij, dat waren Petrus en Johannes, hun de handen op en zij ontvingen de Heilige Geest. Uitstorting van de Heilige Geest op de Samaritanen. Dit kostte de Joden heel veel moeite, om zover te komen. Waarom riep God Petrus en Johannes uit Jeruzalem om daar naar Samaria te komen? Terwijl Philippus daar bezig was met krachten en wonderen, kreupelen en lammen werden genezen. Kon Hij ze ook niet vervullen met de Heilige Geest? Jawel, geen probleem. Hij had het ook zonder Philippus gekund, Hij had het zonder iedereen gekund, maar waarom moesten Petrus en Johannes hierbij komen? Om deze reden: Petrus en Johannes moesten er met hun neus bovenop gedrukt worden, het moest onder hun neus gebeuren, terwijl zij de handen op hen legden, dat God de Heilige Geest op deze mensen uitstortte. In hun denken, in hun hart, waren begrenzingsen naar Samaritanen en die moesten doorbroken worden. Dus *en toen was het even stil, bandje omdraaien*

katholieken gaat en dat je gaat preken over de doop in de Heilige Geest. Dat zag hij helemaal niet zitten, maar uiteindelijk kreeg God hem zover dat hij voor een groep met katholieken stond, en die ging hij de handen opleggen en God vulde ze, ze waren nog niet gedoopt, ze geloofden nog niet zijn theologie, van de pinkstertheologie, zo waren er nog een heleboel dingen waar hij het niet mee eens was, God zegt: "Leg ze de handen op". Ze werden vervuld met de Heilige Geest, begonnen te spreken in andere talen, ze begonnen te profeteren, tot grote verbazing van David Duplessy. Hij moest er heel erg aan wennen dat God veel verder was dan hij was. Doorbreken van begrenzingsen. In ons hart veroordeling, roep vuur uit over ze, God zegt: "Leg handen op en zegen ze". Begrenzing doorbroken.

De derde, Handelingen 10: Pinksterfeest van de heidenen. Nu krijg je hier het hele verhaal, en dat wordt door de Heilige Geest uitgebreid beschreven om ons te laten zien hoeveel moeite het Petrus kostte om naar die heidenen toe te gaan. Wij snappen dat eigenlijk niet, maar voor een Jood was het vreselijk om bij een heiden over de drempel te stappen. Dat was streng verboden, je werd helemaal bevuild en besmeurd. En daarom neemt de Heilige Geest uitgebreid tijd om in Handelingen 10 en 11 uit te leggen hoe Petrus uiteindelijk daar voor die groep militairen stond en dat hij daar staat te preken en zegt: "Ik heb gezien dat er bij God geen aanzien des persoons is, maar dat hij ook mensen uit de heidenen wil vullen met de Heilige Geest". Daar was een visioen voor nodig, dat laken uit de hemel,

en een herhaling van dat visioen, dat nieuwe laken uit de hemel, en nog een keer een herhaling van dat visioen, om Preus goed duidelijk te maken hoe het in elkaar zat. Hij begint dat door te krijgen, er worden mensen naar hem toegestuurd, Cornelius kreeg een verschijning van engelen. Wat God aan het doen is in dit verhaal, is twee groepen die zover uiteen gelegen zijn, Joden hier, en heidenen daar, waar grote haat tussen was, om die bij elkaar te krijgen. Aan die kant gebruikt Hij visioenen, aan de andere kant gebruikt Hij engelen om ze uiteindelijk bij elkaar in dezelfde ruimte te krijgen, en dan zegt God: "Ja, en nu laat ik je zien dat Ik voor jullie allemaal ben" en Hij stortte de Heilige Geest uit in deze groep in vers 34. Eindelijk is Petrus zover, daar krijgt hij later een hoop problemen mee, dat hij dit gedaan heeft, dan moet hij het hele verhaal uitleggen aan al die andere Joden, Jacobus enz., dat verhaal kun je verderop lezen, maar hier staat: Hij opende zijn mond, vers 34, en hij zeide: "Inderdaad merk ik dat er bij God geen aanneming des persoons is, maar onder elk volk is wie Hem vereert, en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig, naar het woord dat Hij heeft doen brengen aan de kinderen Israëls m vrede te verkondigen".

Petrus had iets begrepen: God houdt ook van anderen en niet alleen van de Joden, en niet alleen van speciale elitegroepjes. Hij gaat verder: "door Jezus Christus. Deze is aller Heer".

Vers 44, Petrus is nog volop in de preek. Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. Dit is het Pinksterfeest van de heidenen. Hier wordt een groep Romeinse soldaten ondergedompeld in de Heilige Geest, vervuld met de Heilige Geest, aangedaan met kracht vanuit de hoogte. Fase 3 was begonnen in vervulling te gaan: Gij zult Mijn getuige zijn in Jeruzalem, Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde. De heidenen werden vervuld met de Heilige Geest, afgodendienaars, aanbidders van de keizer, werden vervuld met de Heilige Geest. God had zo'n haast hiermee dat Hij niet kon wachten tot Petrus zijn verhaal klaar had. Terwijl Petrus nog deze woorden sprak, staat er, vulde de Heilige Geest deze mensen. Petrus had nog een poosje door willen gaan, had uiteindelijk misschien een uitnodiging willen doen, heel voorzichtig, alleen voor degenen waar het voor bestemd was, misschien een paar hele goeie, maar God zei: "Hou maar op Petrus". Wham, en de Heilige Geest viel op allen die het Woord hoorden. Opnieuw het woord *allen*.

God denkt ruim, wij zijn zo benauwd en eng in ons denken, dit moet je doen, dat moet je doen, en misschien dan zal God ook iets doen. Die gedachte hebben we allemaal.

Ik stond voor een groep Hindoes, jaren geleden nu al weer. Er waren ook christenen, en de Heilige Geest was aan het werk. De Heilige Geest raakte mensen aan, mensen spraken in tongen, mensen zagen visioenen, mensen werden genezen. Toen kwamen Hindoes kijken wat daar gaande was, die schoven ook langzaam bij, die gingen ook op de grond zitten en die zagen wat God aan het doen was. Dus die legden we ook de handen op. En de Heilige Geest raakten ook hun aan. Sommigen werden bevrijd, sommigen werden genezen, sommigen zagen visioenen. Ze vielen op de grond, stonden weer op, en vertelden heel enthousiast hun verhaal aan alle mensen, wat ze gezien hadden in het visioen.

God was zo snel aan het werk, een snelcursus. Ik was er nog lang niet, ik dacht: deze mensen moeten eerst een discipelschap trainingcursus hebben en dan moeten ze gedoopt worden, maar God sloeg al die fases over en hij vulde ze met de Heilige Geest, zagen visioenen, werden genezen en begonnen in tongen te spreken. Ik kon het niet bijbenen.

Zo snel was God bezig terwijl ik nog allerlei hokjes en beperkingen had.

Hier negeert God Zijn eigen regels bij de Romeinen, want God had door Petrus gezegd, op het Pinksterfeest: "Wat moeten we doen, mannenbroeders?" zeiden ze, toen zei Petrus: "Bekeer je, laat je dopen en je zult de Heilige Geest ontvangen, dus dat is de goddelijke orde, zou ik zeggen, bekering, laat je dopen, je zult de Heilige Geest ontvangen. Wat gebeurt hier in Handelingen 10? Waarschijnlijk hebben ze berouw of bekering getoond, maar ze zijn nog niet gedoopt. Maar God keert het plotseling om: punt 1, punt 3 en misschien en waarschijnlijk daarna ook nog een keer doop. Dus bij God is het niet altijd hokje, hokje, hokje zoals bij ons, maar soms keert Hij de zaak helemaal om en vallen die hokjes helemaal weg. Hier negeert God Zijn eigen regels en er wordt gepreekt, mensen worden vervuld met de Heilige Geest en misschien worden ze daarna nog een keer gedoopt, waarschijnlijk wel.

Het Pinksteren van de heidenen. God doorbreekt die begrenzingsen.

Ik ben bijna aan het eind van mijn verhaal. Gelukkig, denken jullie, de meeste van jullie.

Persoonlijke toepassing. Wat kan dit voor ons betekenen wat we vanmorgen gehoord hebben. Dit is het hart van God. Het hart van Jezus, vrijheid, ruimte, doorbreken van grenzen. Dit is hetzelfde, het hart van de Heilige Geest, ruimte, voor jezelf, voor God, voor elkaar. De manier waarop God wil werken. Wij zitten zo vast als God komt met zijn vernieuwende werk en er moet eens iets anders gedaan worden. Wat een deining geeft dat, dat er een gitaar in de kerk komt, of dat het orgel moet zwijgen, dat ontketent hele revoluties in de kerk. Of allerlei protesten die gaan komen als we de dingen anders gaan doen dan we gewend zijn.

Ik wil even een paar opmerkingen maken hoe we dit bevrijdende werk van de Heilige Geest in ons eigen leven kunnen toepassen en naar andere mensen om ons heen of in de gemeente, kort.

Persoonlijk: hoe beperken wij de Heilige Geest? Op heel veel verschillende manieren. God heeft aan een ieder van ons, als je geloof hebt en je hebt je zonden beleden en je hebt je leven onder de heerschappij van Jezus gesteld, dan heb je de Heilige Geest ontvangen met gaven die daarbij horen. We kunnen Hem beperken op allerlei manieren. Vaak door onze mond te houden als Hij zegt: Spreek. In de gemeente profetische woorden waar we van denken: het zal wel van mezelf zijn. En waarvan we verwachten, één van de leiders moet maar dat woord doorgeven. We kunnen daarin de Heilige Geest beperken. We moeten onszelf aanwakken voor datgene wat God door mij heen wil doen. Beperk jezelf niet: o, dat kan ik niet, dat zal ik nooit kunnen. Als de Heilige Geest je aanzet: ga ervoor! God en jij, God en u zijn in de meerderheid. Datgene wat God ons opdraagt, dat kunnen we doen. Ook al voel ik me zwak, maakt niet uit. God zal mij de kracht geven. God wil door mij spreken. God wil door mij profeteren, God wil door mij heen mensen genezen. Geloof datgene wat God over je zegt en beperk jezelf niet.

En de volgende keer dat er een gelegenheid is om te profeteren, of te bidden voor iemand die ziek is, of om leiding te geven, waarvan je denkt: dat kan ik niet, laat dat een ander maar doen. Zeg ja tegen wat God al lang in je hart gesproken heeft. Doorbreek die begrenzings die je jezelf hebt opgelegd.

Volgende: begrenzings naar anderen, mensen in onze omgeving, medegelovigen. We houden dingen terug die we eigenlijk zouden moeten geven aan onze broeders en zusters. Bijvoorbeeld bemoedigingen. De meeste bemoedigingen blijven in je hoofd steken, of van binnen. De bemoedigingen die je denkt of voelt over anderen die moeten uitgesproken worden. Dat heeft kracht. Dat is als het planten van zaden in de harten van mensen: tjonge, wat heeft hij dat mooi gedaan. Wat fijn dat die persoon altijd klaar staat om dit of dat te doen, of, ik ben zo bemoedigd om te kijken naar die persoon en te zien hoe hij bezig is om mensen te dienen. Dat moet je zeggen tegen die persoon.

Zoek naar mogelijkheden om je grenzen te doorbreken, om naar een ander toe te stappen om te zeggen: "Joh, dit waardeer ik in je. Ik zie dit in je, ik ben er heel erg door bemoedigd". Weet je wat dat doet? Dat brengt eenheid, dat geeft banden van liefde naar elkaar toe, het uitspreken van bemoediging en van respect en waardering naar elkaar toe. De duivel probeert precies het tegenovergestelde: je afsnijden van anderen, het afzetten tegen anderen, het inperken, kleine eilandjes naast elkaar. God wil samenvoegen. Reik uit naar mensen die je wat moeilijk liggen, probeer niet mensen uit de weg te lopen die je niet goed liggen, zoek bewust naar ze en probeer een verbinding te maken naar mensen toe. Zorg vooral niet dat dingen niet in orde zijn, als het nodig is te vergeven, of vergeving te vragen, of voor verzoening, loop naar de ander toe en maak dingen in orde.

Dan begrenzings buiten de gemeente, familie, burens. Iets wat je allang had willen doen, iemand opbellen of iemand een kaartje sturen, iemand een boek geven. Geef toe aan datgene wat de Heilige Geest in je hart zegt, reik uit, bel iemand op, stuur een brief, stuur een kaart of maak een praatje met iemand waar de Heilige Geest je toe aanzet.

En dan verderop, het uiterste der aarde. Wees betrokken bij datgene wat God doet tot aan het uiterste der aarde, buiten de begrenzings van onze eigen gemeente. Wees geïnteresseerd wat God in andere gemeentes aan het doen is. Ga eens mee met een actie om ergens in de wereld betrokken te zijn, zowel ouderen als jongeren. Talloze mogelijkheden om ingezet te worden in andere delen van de wereld.

En als gemeente: kijk naar samenwerking naar andere kerken en groepen; samen bidden. De afgelopen periode hebben we 10 dagen vasten en gebed gehad bij ons in de gemeente, er kwamen mensen uit allerlei andere gemeentes. Dat is heerlijk, met baptisten, sommige mensen uit traditionele kerken of uit andere evangelische kerken. Kijken naar mogelijkheden om grenzen te doorbreken.

Alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn enig geboren Zoon gegeven heeft. God is onbegrensd en onbepert en God denkt niet in vakjes, Hij heeft de wereld lief. Ook zien mensen er raar uit voor ons, ook al hebben ze andere gewoontes, hebben wij ze allang uitgeschakeld dat we ze ooit zouden kunnen bereiken, de meest ongebruikelijke personen, daar heeft God een hart voor, en je hebt geen idee wat hij al bewerkt heeft in hun harten.

Het werk van de Heilige Geest is hetzelfde werk wat de Heilige Geest deed door Jezus, grensdoorbrekend, bevrijdend, het Woord van God brengt vrijheid. De Heilige Geest brengt vrijheid naar mensen toe.
Amen.

Studie Bart Doornweerd
Jeugd met een Opdracht Ede